

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. De morte

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Iulius.

nae imaginationes te conturbent, & terreant, ubi de salute tua agitur?

Erubescere, quod tam magnanimus, & fervens sis, ubi agitur de ratione mundo placendi, tuasque cupiditates explendi; tam verò timidus, & ignavus, ubi Deum oblectare, tuoque muneri satisfacere te oportet. Statue proin firmiter vitam tuam emendare.

Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quàm cum illis. 4. Reg. 6. 16.

Quales imperus habebas ad mundum, tales habeas ad artificem mundi. Aug.

DIES IV.

De Morte.

Mors est finis temporis.

I.

Nihil vilius est tempore, si id consideretur, quatenus impenditur rebus caducis, quas continet, vel potius destruit, earumque diuturnitatem metitur. In articulo mortis homo serius de rebus iudicium ferre incipiet: O mors, bonum est iudicium tuum. Ubi cogitabit, tempus vitae, quantumcunque diuturnum, & felix id fuerit, effluxisse, & quod consequens est, sibi

*Ecclesi. 41.
v. 3.*

sibi esse, quasi nunquam fuisset, cum *Julius.* menti ipsius obversabitur æternitas, in quam hoc momento migrabit, eique ostendet, quàm exiguam proportionem, comparationemque finita, & caduca cum æternis, & infinitis habeant: rumpent denique incantamentum, quo hactenus fascinari se passus est; & cum ipsius oculis subduxerint omnia bona temporaria, quæ ipsum fascinârant, illorum nihilum, unaque ipsius dementiam, qua res fluxas æternis præhabuit, ob oculos ponent. Fare; quosnam tunc animi sensus concipiet de tam cæca vivendi ratione? at quosnam modò etiam tu concipis?

II. Nihil pretiosius tempore, si id consideretur, quatenus ei succedit æternitas felix, vel infelix, quæ præmium, vel pæna est temporis bene, vel malè impensæ. Nullum est momentum, quo æterna felicitas comparari nequeat. quodnam igitur hujusmodi momenti pretium est? quantæ igitur nobis curæ bonus ejusdem usus esse debet? id modò non comprehendimus; comprehendemus tamen in morte; at serò nimis. Tunc omnium bonorum jactura, pluriùmque annorum pœnitentia redemisse nos vellemus diem unicam, horam unicam, unicum hujus temporis momentum, quod

Iulius.

Apo. 10.

quod nunc unius delectationis amore elabi nobis sinimus. Sed id incassum optabimus. Infelix homo ex imo cordis sui secretam intelliget vocem, quæ in ipsum pronuntiabit terribilem hanc, irrevocabilem sententiam: *Tempus non erit amplius*; &, quod consequens est, neque gratiæ, neque misericordiæ, nec pœnitentiæ amplius erit locus: omnia hæc cum tempore cessant. Ecce nunc non uteris illo, quod Deus tibi concedit, & de quo statuere potes, quod volueris.

III. Quanta erit hominis morientis confusio, quod tam parvi duxerit, tam malè impenderit tempus adeò pretiosum, &, ut ita dicam, perdiderit tot æternitates, quot ejusdem momenta, quorum quovis æternæ gloriæ gradum mereri sibi poterat, malè consumpsit. At quis dolor erit revocare non posse hoc tempus, quod tam facile elabi sibi passus est? quî enim hoc posset, cum neque Deus quantumvis omnipotens hoc possit? sed quid porro sperabit, dum de reparatione temporis desperat? quî verò hoc reparabit? Vis mali, quod eum cruciat, dolor, quo premitur, inquietudo, qua agitur, horror, quo conturbatur, & denique mors, qua urgetur, fac libertatis id præstandi i-

ps

psi non concedunt. Curigitur non serio Iulius.
studemus, tam pretiosi temporis iacturam
nunc sarcire, cum de eo cogitamus, cum
ad hoc nobis tempus suppetit, cum id a-
gere penes nos est. Væ nobis, si hoc fa-
ciendi voluntas nobis deest! Heu me! ve-
niet dies, qua voluntatem habebimus, po-
testatem verò non habebimus amplius.

*Cum tempus præsens tuum sit, nec futurum
polliceri tibi possis, statue illo bene uti.*

Homo vanitati similis factus est; dies
ejus sicut umbra, prætereunt. *Psal. 143. 4.*

Modò dicamus fructuosè: transeunt o-
mnia, ne tunc dicamus infructuosè: tran-
sierunt. *Aug.*

DIES V.

De Judicio.

*Judicium extremum ostendet, Deum
erga Electos justum fuisse.*

I.

DEus in die Judicij vniverso orbi demon-
strabit agendi rationem, quam er-
ga homines probos tenuit, æquam fuisse.
Ea quibusdam austerà, imò & iniqua vi-
debat, quòd tam severam se justis exhi-
be-